

Formanden: Ja, under denne Forudsætning skal jeg give det ærede Medlem Ordet.

Stampe: Jeg skal blot tillade mig at bemærke, at jeg henholder mig til hvad den ærede Ordfører har anført om, at Udvalget ikke har villet opstille det som bestemt forpligtende Regel for Commissionerne, at de skulde alene tage Hensyn til den Indtægt, som muligen kunde udfomme ved at bortforpagte Jagten, men man har kun meent, at denne Indtægt af Jagten passende kan lægges til Grund, saa at ogsaa andre Momenter kunde komme i Betragtning, og at i det Hele taget de Forhold, som havde fundet Sted paa den Tid, Afløsningen skeer, ikke skulde være udelukkede. Men jeg skal tillige tillade mig at yttre, at der kunde komme Ubillighed ud af, alene at tage Hensyn til disse Forhold. Man kunde t. Ex. tænke sig det Tilfælde, at der paa et Sted var en meget stor Wildtstand, fordi Gieren ikke er Jagtliebhaber og har ladet være at skyde sine Dyr, og naar man nu skulde tage Hensyn til det Forhold, som havde fundet Sted, saa kan jeg ikke ret indsee, hvad derved skal forstaaes; thi den Mand, som afløser Jagten, vil jo i dette Tilfælde faae en stor Deel Wildt paa Grund af de tidligere Forhold, og det forekommer mig i saadant Tilfælde at være rigtigere, at tage Hensyn til den mulige Forpagningsafgift. Jeg skal ogsaa tillade mig at bemærke, at i Landbocommissionen har der i sin Tid været hentydet paa, at en Forpagningsafgift kan være et meget vigtigt Moment til at komme i Betragtning ved Afløsningen af Jagtretten.

H. Hansen: Ja, men Gieren kunde dog

faae Tid til at nedskyde det for Afløsningen. Om Afløsningen ogsaa skeer nok saa hurtigt, bliver det dog Tid nok til at nedskyde det større Wildt.

Stolef. Sørensen: Jeg kan dog ikke være ganske af den Mening, som det ærede Medlem af Udvalgets Majoritet, der sidst havde Ordet, yttrede med Hensyn til Betydningen af dette Ændringsforslag af Udvalget. Der som der havde staaet heri, at der blot skulde tages Hensyn til, hvad den Jagtberettigede maatte kunne opnaae ved at bortforpagte Jagtretten, saa skulde jeg ikke have Noget derimod; thi saa var det blot betegnet som et Moment, som skulde komme i Betragtning. Men nu synes det mig næsten at staae som en Hovedregel, idet der siges: „at det kan lægges i i Grund“, og da der ikke nævnes andre Momenter, som kunde lægges til Grund ved Beregningen. At det neppe kan være rigtigt, det fremgaaer af alle de Vittringer, som ere saaldne om det Mislige ved en saadan Bortforpagtning; thi det kan vistnok ikke være Lovens Hensigt, at der skulde gives Mere end der udtrykkelig er paapeget i Paragraphens første Passus, naar der tales om, at den Jagtberettigede skal have fuldstændig Erstatning for det Tab i Indtægt, Rettighedens Afstaaelse kan antages at medføre; men det er vistnok ingenlunde Meningen, at han skulde have godtgjort den Indtægt, som en Jagtliebhaber vilde give, der maaffee vilde betale denne Fornøielse 3 eller 4 Gange høiere end den i Virkeligheden var værd. Derfor kan jeg ingenlunde stemme for Forslaget af Udvalgets Majoritet, men maa henholde mig til Udkastet.